
**Urunk születésének hírüladása
(Gyümölcsoltó Boldogasszony)
Március 25.**

Iz 7,10-14 ■ Zsid 10,4-10 ■ Lk 1,26-38

„Az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Emmánuelnek nevezi el.”

Az isteni világ hirtelen berobbanása még a legártatlanabb teremtményben, Szűz Máriában is félelmet keltett. A félelem – érzelem. Érzelmeink nem valami bűnös kinövések. Ugyanúgy hozzátartoznak életünkhöz, mint értelmünk, akaratunk vagy maga a testünk.

Mégis, amikor Isten kapcsolatba lép velünk uralkodnunk kell érzelmeinken. *„Ne félj, Mária! Hisz kegyelmet találtál Istennél.”* A félelmet a szeretet oldja fel. Meg kell őriznünk, vissza kell állítanunk lelkünk nyugalmát. Az Istennel való találkozás elveszi a félelmet, a gonosz kísértő megjelenése nem.

Mária az angyali jelenés alatt mindvégig értelmét használja – okos szűz! *Gondolkodóba esett. „Hogyan történhet meg ez, amikor én férfit nem ismerek?”*

Semmiféle jelenés, égi üzenet előtt nem szabad úgy kapitulálni, hogy elveszítjük a józan eszünket. Manapság elég egyes hívőknek azt mondani, hogy itt és itt megjelent a Szűzanya, ezt és ezt üzeni, s máris félretéve gondolkodó értelmüket „hittel engedelmessé válnak”. Csakhogy ez nem hit, hanem emberhez méltatlan naiv hiszékenység. Igenis szabad kérdéseket föltenni, szabad gondolkodóba esni, nem szabad azonnal elfelejteni a teremtés rendjét, amely Istentől való. Szabad párbeszédbe bocsátkozni a jelenésről hírt hozóval minden bűn és hiba nélkül: hiszen magával az angyallal és Istennel is szabad beszélni.

Mária akármilyen jelenésnek, akármilyen üzenetnek nem adja át az életét, csak annak, amelyik a mindenható Istentől származik. Az angyal válasza arról tanúskodott, hogy őt valóban a mindenható Isten küldte Máriához, s erre adta a Szent Szűz beleegyezését Isten terveihez, alávetve neki értelmét és akaratát. *„Íme, az Úr szolgáló leánya: történjék velem szavaid szerint.”*

És ekkor méhébe fogadta a Szentlélektől szent Fiát, vagyis testét is átadta Isten tervei számára.

Ma a *Hiszekegyet* mondva térdet hajtunk a megtestesülést megvalló szavakra. Térdemnek, testemnek ez a mozdulata fejezze ki földi életem teljes odaadását, akaratom beleegyezését, elmém értelmes meghódolását, érzelmeim elcsendesedését Isten rám vonatkozó terveiben.